

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 307

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
367.	2	80.	6
368.	2		
369.	2		
370.	3		
371.	3		
372.	3		
373.	4		
374.	4		
375.	4		
376.	5		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
227.	5	1.093.	6
		2.239.	7-8
		3.871.	8
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 13 din 11 martie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9-16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cosmin-George Dinescu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Lituania, cu reședința la Vilnius.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 367.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cornel Ionescu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Armenia, cu reședința la Erevan.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 368.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 498/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 mai 2019, doamna Margareta Antonie, judecător la Tribunalul Vâlcea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 369.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 554/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 mai 2019, doamna Ibolya Ilyes, judecător la Judecătoria Odorheiu Secuiesc, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 370.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 553/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Eleonora Dulamă, judecător cu grad profesional de tribunal la Judecătoria Câmpina, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 371.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 547/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ioan-Artur Ghertner, judecător la Curtea de Apel Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 372.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 564/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gabriel-Adrian Năsui, judecător suspendat din funcție la Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru săvârșirea unor infracțiuni.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 373.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 563/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Adina Apostu, judecător la Judecătoria Iași, se eliberează din funcție ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 374.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 222/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vasile Pavel, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 375.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Crucii Naționale *Serviciul Credincios*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3) și ale art. 6 lit. B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere deosebită pentru determinarea și curajul cu care a luptat împotriva abuzurilor regimului comunist, în semn de respect pentru suferințele îndurate în închisorile comuniste, apărând valorile democratice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a domnului Iulius Filip, disident anticomunist și fost deținut politic.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 376.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru județul Neamț

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2019 cu suma de 21.584 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, și alocarea acesteia bugetului local al județului Neamț, pentru finanțarea cheltuielilor de proiectare ale obiectivului de investiții „Construire sediu nou

pentru Spitalul Județean de Urgență Piatra-Neamț, județul Neamț”.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sirma Caraman,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 227.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Ciprian-Ion Preda din funcția
de secretar de stat la Ministerul Cercetării și Inovării**

Având în vedere Adresa Ministerului Cercetării și Inovării nr. 1.334 din data de 4 aprilie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/6.913/T.G. din data de 17 aprilie 2019,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ciprian-Ion Preda se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Cercetării și Inovării.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 19 aprilie 2019.

Nr. 80.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aducerea la cunoștința publică a derulării lucrărilor de înregistrare sistematică
în unitățile administrativ-teritoriale Cornu și Gorgota din județul Prahova**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică în unitățile administrativ-teritoriale Cornu și Gorgota din județul Prahova, lucrări ce se desfășoară în cadrul Programului național de cadastru și carte funciară.

(2) Lucrările de înregistrare sistematică cuprind întreg teritoriul unităților administrativ-teritoriale menționate la alin. (1).

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu-Codruț Ștefănescu

București, 5 aprilie 2019.

Nr. 1.093.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind reevaluarea bunurilor culturale mobile deținute de instituții publice de drept public, în vederea asigurării unei juste reflectări a acestora în contabilitate**

În conformitate cu prevederile:

— art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— capitolului II din Normele metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 3 din Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5 alin. (1) pct. 11, precum și art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind reevaluarea bunurilor culturale mobile deținute de instituții publice de drept public, în vederea asigurării unei juste reflectări a acestora în contabilitate, prevăzute în anexa, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 9 aprilie 2019.
Nr. 2.239.

ANEXĂ**NORME****privind reevaluarea bunurilor culturale mobile deținute de instituții publice de drept public, în vederea asigurării unei juste reflectări a acestora în contabilitate**

Art. 1. — Prezentele norme reglementează modalitatea de reevaluare a bunurilor culturale mobile, cu excepția bunurilor culturale mobile care nu pot fi reevaluate potrivit standardelor internaționale de evaluare, deținute în proprietate sau în administrare, de către instituțiile publice, cu scopul determinării valorii juste a acestora în contabilitate.

Art. 2. — (1) Reevaluarea bunurilor culturale mobile se realizează în mod individual sau pe colecții, în funcție de specificul diverselor categorii de bunuri culturale mobile, acceptându-se ca principii generale următoarele:

a) utilizarea prețurilor practicate în comerț, pe piața de artă și antichități internă sau internațională, pentru unele produse comparabile sau asimilabile ca raritate, calitate artistică, vechime, valoare culturală și încadrarea acestora în limite minimale—maximale; pentru bunurile culturale mobile care nu au corespondență în comerț se va stabili un preț de pornire ce va ține seama de timpul necesar obținerii obiectului, material, tehnică, stare de conservare, raritate etc.;

b) în toate cazurile de reevaluare, la calcularea valorii juste se va lua în considerare ca rezultatul final să fie consemnat printr-o cifră rotunjită;

c) în cazul bunurilor culturale mobile care au ca referință valori de pe piața internațională, exprimate în altă monedă decât cea națională, la stabilirea valorii se va proceda la conversia

acesteia în moneda națională la rata de schimb valutar a Băncii Naționale a României;

d) valoarea justă a bunului cultural mobil/a colecției reflectă un preț de bază căruia i s-au adăugat sau i s-au scăzut, prin sistemul procentual, valori diferențiate conform calităților utilizate pe piață.

(2) Reevaluarea patrimoniului cultural național se va realiza eșalonat, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau pornind de la bunurile culturale mobile clasate în categoria juridică Tezaur a patrimoniului cultural național și continuând cu cele clasate în categoria juridică Fond a patrimoniului cultural național.

(3) Reevaluarea patrimoniului cultural național deținut de către instituțiile publice se face, de regulă, la fiecare etapă de 10 ani sau, după caz, ori de câte ori este necesar.

Art. 3. — (1) Reevaluarea bunurilor culturale mobile se realizează conform dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, de către experți acreditați de către Ministerul Culturii și Identității Naționale în domeniile bunurilor culturale din patrimoniul cultural național mobil, conform Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.009/2001 privind

Normele de acreditare a experților, cu modificările și completările ulterioare, și de către evaluatori autorizați de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România (A.N.E.V.A.R.).

(2) În vederea realizării reevaluării prevăzute la alin. (1), instituțiile deținătoare pot utiliza experți acreditați de către Ministerul Culturii și Identității Naționale și evaluatori autorizați de către A.N.E.V.A.R. din aparatul propriu sau pe bază de contract de prestări servicii, încheiat conform legii.

(3) Reevaluarea prevăzută la alin. (1) poate fi realizată de o singură persoană, în situația în care aceasta este acreditată ca expert de către Ministerul Culturii și Identității Naționale și este autorizată ca evaluator de către A.N.E.V.A.R.

Art. 4. — (1) Reevaluarea bunurilor culturale mobile se realizează pe baza următoarelor criterii, după caz:

a) valoarea culturală: istorică, arheologică, documentară, memorialistică, artistică, religioasă, etnografică, monumentală, științifică și tehnică;

b) vechimea;

c) frecvența (raritatea);

d) originea, autorul sau școala;

e) materialul — tehnica;

f) starea de conservare (dacă bunul cultural a fost sau nu restaurat);

g) apartenența la un fond sau o colecție constituită;

h) autenticitatea;

i) calitatea formală;

j) apartenența bunului cultural la patrimoniul cultural național mobil clasat sau, după caz, susceptibilitatea de a face parte din patrimoniul cultural național mobil clasat;

k) valoarea de piață;

l) cotele din cataloagele recunoscute internațional, la bunurile culturale mobile pentru care există astfel de lucrări.

(2) Criteriile de reevaluare prevăzute la alin. (1) sunt generale, în cadrul fiecărei categorii de bunuri culturale mobile expertul acreditat și evaluatorul autorizat vor stabili ponderea fiecărui criteriu.

(3) La criteriile prevăzute la alin. (1), experții acreditați și evaluatorii autorizați pot adăuga criterii specifice în funcție de domeniu/subdomeniu și de specificul bunului cultural mobil.

Art. 5. — (1) Rezultatele reevaluării se consemnează în contabilitatea instituției publice, potrivit legislației în vigoare.

(2) În cazul bunurilor culturale mobile pentru care se declanșează procedura de clasare, valoarea din documentația de clasare se va înscrie în contabilitatea instituției publice.

(3) Bunurile culturale mobile pentru care, din motive obiective, expertul acreditat sau evaluatorul autorizat constată că nu se poate stabili o valoare justă sau care nu pot fi reevaluate conform standardelor internaționale de evaluare vor fi evidențiate în continuare în contabilitate cu valoarea de intrare actualizată cu indicii de inflație.

(4) Pentru a proteja bunurile culturale mobile împotriva tentativei de furt, valorile de inventar vor avea un caracter confidențial și vor putea fi făcute publice doar în condițiile legii.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar

În baza prevederilor art. 217 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere vacantarea unei poziții de membru, în cadrul Consiliului de etică și management universitar, ca urmare a solicitării de încetare a acestei calități, înregistrată cu nr. 20/CEMU din 1.02.2019,

ținând seama de necesitatea ocupării poziției vacante în Consiliul de etică și management universitar și propunerea de numire pentru această poziție, formulată de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, înregistrată cu nr. 106/PA din 1.04.2019,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 8 decembrie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 1 punctul 6, liniuța va avea următorul cuprins:**

„— domnul prof. univ. dr. ing. Ioan Doroftei, cadru didactic la Universitatea Tehnică «Gheorghe Asachi» din Iași;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 9 aprilie 2019.

Nr. 3.871.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 13**din 11 martie 2019**

Dosar nr. 2.917/1/2018

Gabriela Elena Bogasiu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile

Eugenia Voicheci — președintele Secției a II-a civile

Carmen Elena Popoiag — judecător la Secția I civilă

Alina Iuliana Țuca — judecător la Secția I civilă

Cristina Petronela Văleanu — judecător la Secția I civilă

Eugenia Pușcașiu — judecător la Secția I civilă

Mihaela Tăbărcă — judecător la Secția I civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Roxana Popa — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Trănica Teau — judecător la Secția a II-a civilă

Ianina Blandiana Grădinaru — judecător la Secția a II-a civilă

Petronela Iulia Nițu — judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.917/1/2018 în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: „Dacă, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului” este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent învederează că, la termenul din 11 februarie 2019, a fost amânată pronunțarea hotărârii, conform încheierii existente la dosarul cauzei, și a fost depus supliment la raportul întocmit de doamnele judecătorești-raportori cu privire la considerentele care susțin soluția propusă prin raport.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din data de 16 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.419/187/C/2017-R, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

II. Temeiul juridic al sesizării

2. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului,

investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării înaltei curți de casație și justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

3. Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, denumită în continuare *Legea nr. 77/2016*

„Art. 8. — (1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.

(2) Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul. [...]

Art. 9. — Hotărârea pronunțată potrivit prevederilor art. 8 poate fi atacată cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare.”

IV. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

4. Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Beiuș la 31 mai 2017, reclamantii A, B, C, D și E au chemat în judecată pe pârâta F, solicitând să se constate stingerea obligațiilor născute din Contractul de credit nr. 1.634 din 26 septembrie 2007 și să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui imobil prin transmiterea dreptului de proprietate asupra acestuia de la reclamantii la pârâtă.

5. În motivarea acțiunii s-a arătat că reclamantul A a contractat în anul 2007 un credit de la pârâta F, în care plătitori erau B și C, iar garanți ipotecari D și E. Contractul de credit a fost încheiat pentru suma de 28.000 euro în scop de nevoi personale, fiind încheiat și un contract de ipotecă autentificat pentru garantarea restituirii creditului.

6. Din cauza unor probleme de natură financiară, odată cu apariția Legii nr. 77/2016, reclamantii au expediat o notificare băncii pârâte, care a fost contestată de către aceasta în Dosarul nr. 2.082/187/2016 al Judecătoriei Beiuș, în care s-a pronunțat Sentința civilă nr. 261/2017, prin care s-a respins contestația ca tardivă. Sentința a rămas definitivă prin neapelare.

7. Cu toate acestea, pârâta nu a dat curs dispozițiilor art. 7 alin. (6) din Legea nr. 77/2016, fapt ce a determinat reclamantii să promoveze prezenta acțiune, în temeiul prevederilor art. 8 din Legea nr. 77/2016.

8. În opinia reclamantilor, orice apărare a pârâtei privind neîndeplinirea condițiilor Legii nr. 77/2016 este neavenită atât timp cât pârâta nu și-a exercitat dreptul de a contesta notificarea în termenul legal și nici nu a formulat calea de atac împotriva Sentinței nr. 261 din 16 martie 2017, pronunțată de Judecătoria Beiuș.

9. Prin Sentința civilă nr. 821 din 27 septembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Oradea, a fost respinsă cererea de

chemare în judecată formulată de reclamant, reținându-se că aceștia nu au dovedit îndeplinirea condiției prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, întrucât creditul nu a vizat achiziționarea, amenajarea, construirea ori modernizarea unui imobil având destinația de locuință și nici nu a fost garantat cu un asemenea imobil. Totodată, instanța a reținut că nu sunt întrunite nici condițiile imprevizunii.

10. Tribunalul Bihor, prin Decizia nr. 320/LP din 26 martie 2018, a respins ca nefondat apelul declarat de apelanții-reclamant.

11. Împotriva acestei decizii au declarat recurs reclamantii, cale de atac ce a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Oradea, solicitându-se anularea hotărârilor pronunțate și, în urma rejudecării, admiterea acțiunii reclamantilor astfel cum a fost formulată.

12. Intimata F, prin întâmpinarea la recurs, a invocat excepția de inadmisibilitate a recursului, raportat la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52/2018. În susținerea excepției intimata a arătat că, având în vedere dezlegarea dată de instanța supremă momentului de la care se produc efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369/2017 și raportat la data înregistrării acțiunii pe rolul Judecătorei Beiuș — 31 mai 2017, recursul este inadmisibil.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

13. Pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite cumulativ, respectiv:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

14. În ceea ce privește primele două condiții, îndeplinirea lor este evidentă, întrucât cauza se află în curs de judecată, în faza de recurs, pe rolul Curții de Apel Oradea.

15. De asemenea, este îndeplinită și condiția de admisibilitate referitoare la dependența dintre lămurirea chestiunii de drept și soluționarea cauzei pe fond, întrucât de această dezlegare depinde soluționarea excepției inadmisibilității recursului în litigiul pendinte, care constituie o chestiune ce trebuie rezolvată prioritar analizei pe fond a căii de atac a recursului. Practica Înaltei Curți de Casație și Justiție este constantă, în sensul că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile, indiferent dacă privește o normă de drept material sau o normă de drept procedural, este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei. În acest sens, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52/2018 (paragraful 136), s-a reținut că, chiar dacă obiectul sesizării privește o problemă de drept procesual, consecințele pe care le implică rezolvarea sunt apte să influențeze dezlegarea pe fond a cauzei, câtă vreme se pune în discuție însăși existența din punct de vedere juridic a respectivei căi de atac.

16. Or, dezlegarea chestiunii de drept în discuție are influență asupra soluționării pe fond a cauzei, dat fiind că, dacă se reține irelevanța criteriului evaluabil în bani al cererii în admisibilitatea

căii de atac a recursului, devin aplicabile prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nefiind incident niciunul dintre cazurile de excepție în privința cărora legiuitorul a exclus această cale de atac. În schimb, dacă se reține relevanța criteriului valoric în admisibilitatea căii de atac a recursului, excepția inadmisibilității recursului va trebui analizată din perspectiva Deciziei Curții Constituționale nr. 369/2017 și a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52/2018.

17. În ceea ce privește noutatea chestiunii de drept, în opinia instanței de recurs, și aceasta este îndeplinită, întrucât chestiunea de drept își are izvorul într-o lege relativ recentă (Legea nr. 77/2016). Totodată, noutatea rezidă și în aceea că, drept urmare a cercetărilor din oficiu efectuate, nu a fost identificată practică judiciară consistentă în materie care să conducă la concluzia că această chestiune a fost rezolvată jurisprudențial.

18. Nu se poate reține nici faptul că această chestiune ar fi făcut anterior obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție. Asupra acestei probleme instanța supremă nu a statuat pe cale principală, printr-o altă hotărâre, în cadrul jurisprudenței sale. Totuși, considerentele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul examinării altor sesizări sunt relevante în soluționarea prezentei chestiuni de drept și se impun a fi menționate.

19. Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017 a fost tratată incidental, în cuprinsul considerentelor, chestiunea în discuție (mai exact în cadrul analizei condiției referitoare la investirea instanței de trimitere cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță), însă respectiva sesizare viza o problemă de drept diferită de cea care face obiectul prezentei întrebări prealabile.

20. Astfel, trebuie arătat că prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017 s-a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Călărași — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.998/202/2016, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 se interpretează în sensul că pot solicita stingerea obligațiilor izvorâte din contractele de credit în baza textului de lege menționat și debitorii care sunt supuși în continuare unei executări silită, deși executarea silită a imobilului ipotecat a fost finalizată prin adjudecare.”

21. În considerentele acestei decizii s-a reținut că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privind soluționarea cauzei în ultimă instanță de instanța care a formulat sesizarea, iar în acest sens Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că scopul urmărit de reclamant este acela de a se dispune de către instanță exonerarea lor de la plata datoriei rămase după vânzarea silită a imobilului, exonerare care produce efecte, așa cum prevede art. 10 alin. (1) din lege, „de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive”, astfel încât este vorba de o acțiune în realizare, fiind evident caracterul său patrimonial și, deci, evaluabil în bani.

22. Instanța supremă a concluzionat că, în privința acțiunii reglementate de art. 8 din Legea nr. 77/2016, aceasta este susceptibilă de recurs din perspectiva art. 9 din Legea nr. 77/2016 și a art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, în condițiile în care legea specială nu prevede că hotărârile pronunțate de judecătore sunt susceptibile numai de apel. De asemenea, instanța supremă a considerat recursul admisibil și prin raportare la valoarea obligației de plată, în condițiile în care valoarea obiectului cererii era, oricum, mai mare de 1.000.000 lei.

23. În opinia instanței de trimitere, în dezlegarea chestiunii în discuție sunt relevante și alte două decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care, deși la prima vedere par a nu avea nicio legătură cu prezenta chestiune, întrucât vizează

acțiunile demarate în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016, totuși argumentele aduse în cuprinsul acestora ar putea fi aplicate prin analogie și în cazul acțiunilor introduse în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016.

24. În acest sens se invocă deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2018 și nr. 37/2018, prin care, deși s-au respins ca inadmisibile sesizările formulate de instanțele de trimitere privind interpretarea unor dispoziții din Legea nr. 77/2016, în considerentele acestor decizii, în analiza condiției ca instanța care formulează sesizarea să judece cauza în ultimă instanță, instanța supremă a reținut că, în cauzele de natura celor în care s-au formulat trimiterile preliminare, este lipsită de relevanță valoarea creditului acordat sau a creanței de la momentul sesizării instanței.

25. Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că „o contestație întemeiată pe prevederile art. 7 din Legea nr. 77/2016 este o cerere atribuită de legiuitor printr-o lege specială, în temeiul art. 94 pct. 3 din Codul de procedură civilă, în competența materială de primă instanță a judecătorei, indiferent de valoarea litigiului.

26. Cum pentru stabilirea competenței de soluționare a pricinii în primă instanță nu a fost aplicat criteriul de la art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă ori cel de la art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, în mod consecutiv, pentru posibilitatea exercitării recursului (ca efect general al Deciziei Curții Constituționale nr. 369/2017), de asemenea, nu era aplicabil criteriul caracterului evaluabil în bani al cererii, întrucât criteriul legal de stabilire și verificare a competenței trebuie să fie același de la inițierea procesului până la soluționarea definitivă a litigiului”.

27. Or, considerentele inserate în cuprinsul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, pe de o parte, și al deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2018 și nr. 37/2018, pe de altă parte, întrețin controversa asupra chestiunii în discuție, existând riscul de a se genera practică neunitară. Astfel, instanța de recurs apreciază că, deși prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017 s-a reținut că acțiunea reglementată de art. 8 este una evaluabilă în bani, instanța supremă nu a precizat în mod expres dacă această valoare a obligației de plată ce se solicită a fi stinsă are relevanță în aprecierea admisibilității căii de atac a recursului, astfel cum a făcut în cazul acțiunilor demarate în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016, prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2018 și 37/2018.

28. Prin urmare, se impune lămurirea acestei chestiuni și stabilirea dacă, spre deosebire de acțiunile demarate în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016 în cazul cărora este irelevantă valoarea creditului sau a obligației de plată în aprecierea admisibilității căii de atac a recursului, în cazul acțiunilor formulate în temeiul art. 8 din aceeași lege, valoarea obligației de plată ce se dorește a fi stinsă este un criteriu care trebuie luat în considerare în analiza admisibilității recursului.

29. De asemenea, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, potrivit cercetărilor întreprinse de instanța de recurs.

VI. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Reprezentantul recurenților nu a exprimat un punct de vedere asupra chestiunii în discuție, arătând doar că se impune, pentru lămurirea întregului context legal, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea pusă în discuție de instanța de judecată.

31. Intimata, prin reprezentant, a considerat că acțiunile demarate în temeiul art. 8 sunt acțiuni evaluabile în bani. Astfel, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 prezintă două proceduri diferite, respectiv în art. 7 este o procedură specială prin care banca poate paraliza de urgență efectele comunicării notificării

de dare în plată, care sunt suspendarea oricărei plăți a creditorului și oricărei executări silite, iar în art. 8 este o acțiune instituită pentru debitor în cazul în care banca este invitată la un notar, nu a făcut contestație și nu dorește a semna actul de dare în plată; debitorul poate investi instanța cu pronunțarea unei hotărâri, care să țină loc de act de dare în plată. Cele două articole sunt diferite, art. 7 nu are caracter pecuniar, fiind aferent blocării efectelor notificării de dare în plată, în schimb art. 8 reprezintă o veritabilă acțiune, o cerere de chemare în judecată, care are consecința evaluării ei pecuniare.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. În opinia completului de judecată, rațiunile avute în vedere în pronunțarea deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2018 și nr. 37/2018 (care vizau acțiunile formulate în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016) trebuie să se regăsească și în cazul de față. Independent de calificarea juridică diferită a celor două tipuri de acțiuni (neevaluabile în bani în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 7, respectiv evaluabile în bani în cazul celor demarate în temeiul art. 8), din interpretarea prevederilor Legii nr. 77/2016 rezultă că legiuitorul nu a avut în vedere valoarea creditului ori a datoriei rămase de rambursat în stabilirea competenței materiale de soluționare a cauzei în primă instanță în niciuna dintre cele două situații.

33. Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2018 s-a reținut că „prin voința legiuitorului, în temeiul art. 7 alin. (2) din Legea 77/2016, natura pricinii, iar nu valoarea litigiului, este criteriul atribuirii competenței materiale de primă instanță a judecătorei, fiind aplicabile prevederile art. 94 pct. 3 din Codul de procedură civilă”. De asemenea, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 37/2018 s-a reținut că: „criteriul legal de stabilire și verificare a competenței trebuie să fie același de la inițierea procesului până la soluționarea definitivă a litigiului. Prin urmare, cum pentru stabilirea competenței de soluționare a pricinii în primă instanță nu a fost aplicat criteriul de la art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă ori cel de la art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, în mod consecutiv, pentru posibilitatea exercitării recursului (ca efect general al Deciziei Curții Constituționale nr. 369/2017), de asemenea, nu era aplicabil criteriul caracterului evaluabil în bani al cererii.”

34. Or, instanța de recurs va observa că, la fel ca și în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016, și în privința celor demarate în temeiul art. 8 din același act normativ, textul alin. (2) al acestui articol, care reglementează competența materială de soluționare a cauzei, este identic cu cel de la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 77/2016. Astfel, nu s-ar justifica diferența de tratament juridic între cele două tipuri de acțiuni sub aspectul căilor de atac ce pot fi exercitate în cauză.

35. De asemenea, și scopul urmărit de debitor prin formularea acțiunii în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016 este același cu cel avut în vedere de către debitor prin emiterea notificării împotriva căreia se poate uza ulterior de calea contestației reglementate de art. 7 din actul normativ anterior menționat — și anume constatarea stingerii obligațiilor născute din contractul de credit și transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului.

36. Raportat la aceste considerente, dat fiind că, în ceea ce privește competența materială de soluționare în primă instanță a acțiunii reglementate de art. 8 din Legea nr. 77/2016, criteriul valoric nu este relevant, în mod consecutiv, urmând raționamentul reținut de Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 37/2018 și pentru posibilitatea exercitării recursului, criteriul caracterului evaluabil în bani al cererii trebuie să fie, de asemenea, irelevant.

37. Prin urmare, punctul de vedere al completului de judecată este acela că, în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016, nu este relevant criteriul valoric în

aprecierea posibilității exercitării recursului, fiind aplicabile, în consecință, dispozițiile dreptului comun în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului, respectiv prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acțiunile demarate în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016 neregăsindu-se printre categoriile de acțiuni cu privire la care legiuitorul să fi exclus calea de atac a recursului.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

38. Opinia majoritară a magistraților Secției a II-a civile din cadrul Curții de Apel Alba Iulia și al instanțelor din circumscripție este în sensul că, în cazul acțiunilor debitorului întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, pentru aprecierea admisibilității recursului prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii, în contextul în care, așa cum rezultă din considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, acțiunea este în realizare, având un caracter patrimonial și, deci, evaluabil în bani.

39. Punctul de vedere majoritar al judecătorilor ce activează la Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Neamț, instanță arondată Curții de Apel Bacău, este în sensul că, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 77/2016, în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, nu prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului.

La nivelul Tribunalului Bacău s-a considerat că hotărârile pronunțate de tribunale în apel în acțiuni întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt susceptibile de recurs, față de considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, respectiv paragrafele 40—42.

40. Judecătorii din cadrul Secției civile a Curții de Apel Brașov au opinat în sensul că recursurile sunt admisibile în litigiile privind darea în plată, respectiv în litigiile întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, criteriul evaluabil în bani al cererii de chemare în judecată fiind hotărâtor pentru aprecierea admisibilității recursului, mai ales după Decizia Curții Constituționale nr. 454/2018, atașându-se copii de pe încheierile de ședință în care s-a respins excepția inadmisibilității recursurilor.

În ceea ce privește admisibilitatea recursurilor declarate în aceste litigii anterior Deciziei Curții Constituționale nr. 454/2018, la nivelul Secției civile din cadrul Curții de Apel Brașov s-a întocmit proces-verbal privind unificarea practicii în această chestiune de drept, sintetizându-se opinia majoritară conform căreia recursurile sunt inadmisibile conform interpretărilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 52/2018.

Tribunalul Brașov a arătat că, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, nu prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului, întrucât toate hotărârile pronunțate în această materie sunt supuse și recursului, în acest sens fiind și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 37/2018, paragrafele 69—76.

Judecătorii Brașov, Rupea, Zărnești și Făgăraș au arătat că, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani.

41. La nivelul Curții de Apel București, atașându-se hotărâri judecătorești, s-a arătat că, în analiza posibilității exercitării recursului, prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016.

Sub acest aspect s-au menționat considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61 din 18 septembrie 2017, paragrafele 33—42.

42. La nivelul Curții de Apel Cluj, înaintându-se jurisprudență relevantă, într-o primă opinie, însușită unanim la nivelul Tribunalului Specializat Cluj și, majoritar, la nivelul Tribunalului Maramureș, s-a apreciat că posibilitatea exercitării recursului

este determinată de criteriul evaluabil în bani al acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016.

Judecătorii din cadrul Secției civile a Judecătoriei Bistrița au apreciat că, dacă se analizează Legea nr. 77/2016 în ansamblul său, mecanismul de dare în plată prezintă, atât pentru metoda de stingere a datoriilor, cât și pentru metoda de a transfera imobilul în patrimoniul creditorului, valențele unei cereri ce poate fi supusă evaluării bănești, fie raportat la valoarea imobilului, fie la valoarea datoriei reziduale, motiv pentru care în cererile întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului, în acest sens fiind și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017.

În cea de-a doua opinie, însușită la nivelul Tribunalului Sălaj, s-a apreciat că nu prezintă relevanță în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 criteriul evaluabil în bani al cererii, fiind aplicabile prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acțiunile în cauză neregăsindu-se printre cele exceptate de la calea de atac a recursului.

Opinia majoritară la nivelul Secției a II-a civile a Curții de Apel Cluj este aceea potrivit căreia criteriul valoric nu prezintă relevanță pentru aprecierea admisibilității recursurilor în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, făcându-se trimitere la considerentele deciziilor nr. 6/2018 și nr. 37/2018, în care Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că în litigiile întemeiate pe dispozițiile art. 7, 8 și 9 din Legea nr. 77/2016 recursul este admisibil.

43. La nivelul Curții de Apel Constanța, în opinia constantă a colectivului de judecători din cadrul Secției a II-a civile a Tribunalului Constanța, relevante în aprecierea posibilității exercitării recursului în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017 — paragrafele 36—42.

Punctul de vedere majoritar al Judecătoriei Tulcea este în sensul că prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului.

44. Opinia unanimă a judecătorilor din cadrul Secției a II-a civile a Curții de Apel Craiova este în sensul că nu prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului, în contextul în care Legea nr. 77/2016 este lege specială, care nu a prevăzut în mod expres numai calea de atac a apelului, fiind aplicabile dispozițiile de drept comun cuprinse în art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și nu cele cuprinse în art. 483 alin. (2) teza finală din același act normativ.

Punctul de vedere al judecătorilor din cadrul Secției a II-a civile a Tribunalului Gorj este în sensul că, în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016, nu este relevant criteriul valoric în aprecierea posibilității exercitării recursului, fiind aplicabile dispozițiile dreptului comun, art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acțiunile întemeiate pe art. 8 din Legea nr. 77/2016 nefiind excluse de la exercitarea căii de atac a recursului.

45. Opinia judecătorilor Curții de Apel Galați este în sensul că, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului, având în vedere și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017.

Magistrații din cadrul Secției a II-a civile a Tribunalului Galați au arătat că, la fel ca și în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016, și în privința celor demarate în temeiul art. 8, textul alin. (2) al acestui articol, care reglementează competența materială de soluționare a cauzei, este identic cu cel de la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 77/2016. Astfel, nu s-ar

justifica diferența de tratament juridic între cele două tipuri de acțiuni sub aspectul căilor de atac ce pot fi exercitate în cauză.

De asemenea, și scopul urmărit de debitor prin formularea acțiunii în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016 este același cu cel avut în vedere de către debitor prin emiterea notificării împotriva căreia se poate uza ulterior de calea contestației reglementate de art. 7 — și anume constatarea stingerii obligațiilor născute din contractul de credit și transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului.

Raportat la aceste considerente, dat fiind că, în ceea ce privește competența materială de soluționare în primă instanță a acțiunii reglementate de art. 8, criteriul valoric nu este relevant, în mod consecutiv, urmând raționamentul reținut de Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 37/2018, și pentru posibilitatea exercitării recursului, criteriul caracterului evaluabil în bani al cererii trebuie să fie, de asemenea, irelevant.

Prin urmare, punctul de vedere al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă este acela că, în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016, nu este relevant criteriul valoric în aprecierea posibilității exercitării recursului, fiind aplicabile în consecință dispozițiile dreptului comun în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului, respectiv prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acțiunile demarate în temeiul art. 8 neregăsindu-se printre categoriile de acțiuni cu privire la care legiuitorul să fi exclus calea de atac a recursului.

Opinia judecătorilor Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Vrancea cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție este în sensul că, în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016, nu este relevant criteriul valoric în aprecierea posibilității exercitării recursului, deoarece din interpretarea prevederilor actului normativ sus-menționat reiese că legiuitorul nu a avut în vedere aloarea creditului ori a datoriei rămase de rambursat în stabilirea competenței materiale de soluționare a cauzei în primă instanță.

Or, câtă vreme în cazul acțiunilor formulate în temeiul art. 7 alin. (2) din Legea nr. 77/2016, natura pricinii, iar nu valoarea litigiului, este criteriul atribuirii competenței materiale de primă instanță a judecătoriei, iar textul alin. (2) al art. 8, care reglementează competența materială de soluționare a cauzei, este identic cu cel de la alin. (2) al art. 7, s-a apreciat că nu se justifică diferența de tratament juridic între cele două tipuri de acțiuni nici sub aspectul căilor de atac ce pot fi exercitate în cauză.

Punctul de vedere exprimat în cadrul Judecătoriei Focșani — Secția civilă pe completurile de litigii cu profesioniști este în sensul că, la aprecierea posibilității exercitării recursului, ar trebui să prezinte relevanță caracterul patrimonial al cererii, având în vedere că această cale de atac nu este interzisă de Legea nr. 77/2016, art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 369/2017, precum și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, paragrafele 36—42.

Opinia judecătorilor Judecătoriei Adjud este în sensul că prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului.

46. La nivelul Secției civile a Curții de Apel Iași s-a apreciat că acțiunile prevăzute de art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt evaluabile în bani, față de considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, în același sens pronunțându-se și Tribunalul Iași — Secția I civilă și Judecătoria Iași.

Judecătoria Pașcani a comunicat că magistrații acestei instanțe achiesează la opinia instanței de trimitere în sensul că, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, nu este relevant criteriul valoric în aprecierea posibilității exercitării recursului, fiind aplicabil dreptul comun în

privința acestei căi de atac, respectiv prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar acțiunile întemeiate pe art. 8 nu se regăsesc în categoria acțiunilor cu privire la care legiuitorul a exclus calea de atac a recursului.

47. Judecătorii Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Oradea au formulat punctul de vedere exprimat în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție ce face obiectul Dosarului nr. 2.917/1/2018, în sensul că: „în cazul acțiunilor pornite în temeiul art. 8 din Legea 77/2016, nu este relevant criteriul valoric în aprecierea posibilității exercitării recursului, fiind aplicabile în consecință dispozițiile dreptului comun în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului, respectiv prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acțiunile demarate în temeiul art. 8 neregăsindu-se printre categoriile de acțiuni cu privire la care legiuitorul să fi exclus calea de atac a recursului”.

Practica Secției a II-a civile a Tribunalului Bihor este în sensul că, spre deosebire de acțiunile întemeiate pe art. 7 (contestații formulate de creditor împotriva notificării de dare în plată), în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, acestea sunt evaluabile în bani, astfel că, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369/2017, soluțiile date în apel pot fi atacate cu recurs, dar, conform Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52/2018, doar pentru dosarele pornite ulterior datei de 20 iulie 2017.

În opinia judecătorilor Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Satu Mare, care soluționează cauze în materia litigiilor cu profesioniști, deciziile pronunțate în apel în dosarele având ca obiect contestațiile întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt definitive, fără calea de atac a recursului.

În acest sens s-a apreciat că aceste contestații, deși au caracter patrimonial, nu sunt evaluabile în bani, din perspectiva faptului că instanțele de judecată nu stabilesc existența unui drept real sau existența vreunei creanțe, ci verifică îndeplinirea de către debitor a condițiilor prevăzute de lege pentru a invoca beneficiul dării în plată prevăzut în favoarea acestora de Legea nr. 77/2016.

Prin urmare, în dispozitivul hotărârilor pronunțate în apel se face mențiunea referitoare la caracterul definitiv al acestora.

48. La nivelul Curții de Apel Pitești, punctul de vedere al judecătorilor din cadrul Secției civile a Tribunalului Argeș este în sensul că nu prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului. Conform art. 9 alin. (1) din Legea nr. 77/2006, „hotărârea pronunțată potrivit prevederilor art. 8 poate fi atacată cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare”.

Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 37/2018 s-a reținut, la paragrafele 69 și 70, că, dacă legiuitorul ar fi intenționat să suprimă recursul în cazul litigiilor întemeiate pe art. 7 din Legea nr. 77/2016, ar fi prevăzut în mod expres că hotărârea pronunțată în astfel de litigii poate fi atacată numai cu apel, deoarece, potrivit art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 (normă incidentă în litigiile pornite în intervalul cuprins între data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă — 15 februarie 2013 — și data de 31 decembrie 2018), precum și art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă [ce va fi incidentă în litigiile pornite după 1 ianuarie 2019, astfel cum prevede art. XVII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, cu modificările ulterioare], hotărârile de primă instanță sunt exceptate de la recurs doar în situația în care legea prevede că sunt supuse numai apelului. Neexistând o astfel de prevedere în legea specială, vor deveni aplicabile dispozițiile dreptului comun în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului, respectiv prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, text a cărui aplicabilitate nu a fost amânată prin Legea nr. 2/2013, cu modificările ulterioare.

Având în vedere că scopul urmărit de debitor prin formularea acțiunii în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016 este același cu cel avut în vedere de debitor prin emiterea notificării împotriva căreia se poate exercita ulterior contestația reglementată de art. 7, respectiv constatarea stingerii obligațiilor născute din contractul de credit și transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului, nu s-ar justifica diferența de tratament juridic între cele două tipuri de acțiuni sub aspectul căilor de atac ce pot fi exercitate.

49. La nivelul Curții de Apel Ploiești, Judecătoria Târgoviște a comunicat că judecătorii sunt instanțe competente din punct de vedere material să soluționeze acțiunile întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, legiuitorul neavând în vedere criteriul valoric pentru stabilirea competenței materiale de soluționare a acestor cereri, ci obiectul.

În acest context, în temeiul dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 77/2016, judecătorii pronunță în această materie hotărâri susceptibile de apel, cale de atac prevăzută expres de actul normativ incident.

50. Curtea de Apel Suceava nu a identificat hotărâri judecătorești relevante și nu a comunicat un punct de vedere cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei cauze.

51. La nivelul Curții de Apel Târgu Mureș, această problemă de drept a fost dezbătută în cadrul întâlnirii profesionale pentru unificarea practicii judiciare și formarea profesională continuă din trimestrul II al anului 2018, iar opinia de principiu exprimată de judecătorii acestei instanțe este în sensul că cererile de chemare în judecată fundamentate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt evaluabile în bani, iar hotărârile pronunțate în astfel de cauze sunt susceptibile a fi atacate atât cu apel, cât și cu recurs. Însă cererile de chemare în judecată întemeiate pe dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016, nefiind evaluabile în bani, nu sunt susceptibile a fi atacate cu recurs.

Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 369/2017, precum și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, s-a apreciat că acțiunile fundamentate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt evaluabile în bani, iar hotărârile pronunțate în astfel de cauze sunt susceptibile a fi atacate atât cu apel, cât și cu recurs, atât timp cât dispozițiile art. 9 din Legea nr. 77/2016 nu prevăd în mod expres că hotărârile pronunțate potrivit prevederilor art. 8 poate fi atacată numai cu apel, fiind relevant și raționamentul juridic expus în paragrafele 41 și 42 din considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017.

Acțiunile fundamentate pe dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016, al căror scop este contestarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de legea privind darea în plată, neavând caracter evaluabil în bani, excedează sferei de aplicare a Deciziei Curții Constituționale nr. 369/2017, astfel de litigii nefăcând parte din categoria celor la care se referă sintagma a cărei neconstituționalitate a fost constatată prin menționata decizie. În consecință, hotărârile pronunțate în astfel de litigii nu sunt susceptibile a fi atacate cu recurs.

52. La nivelul Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă, opinia unanimă în legătură cu chestiunea în discuție este aceea că nu prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului.

Tribunalul Arad a apreciat în sensul lipsei unei relevanțe a criteriului valoric în ceea ce privește posibilitatea de a exercita calea de atac a recursului în materia cererilor privind darea în plată. Suplimentar, arată că, în lipsa unui text special derogatoriu și în considerarea dispozițiilor art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deciziile pronunțate în apel sunt date cu recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.

La nivelul Tribunalului Timiș opinia unanimă a fost în sensul că aceste cereri sunt evaluabile în bani și, prin urmare, susceptibile de recurs, indiferent de valoare.

Tribunalul Caraș-Severin, Judecătoria Lugoj și Judecătoria Sânnicolau Mare au învederat că prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului.

53. Ministerul Public, prin Adresa nr. 2.705/C/3.927/III-5/2018, a arătat că nu a fost identificată practica judiciară pentru eventuala declarare a unui recurs în interesul legii.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

54. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională.

X. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

55. Relevante, sub aspectul considerentelor, sunt următoarele decizii:

— Decizia nr. 61 din 18 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.101/1/2017, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 9 noiembrie 2017;

— Decizia nr. 6 din 22 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.477/1/2017 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 26 martie 2018; și

— Decizia nr. 37 din 4 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 426/1/2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 18 iulie 2018.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 18 din 1 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.778/1/2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 14 noiembrie 2018, a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 96 pct. 3, art. 97 pct. 1 și art. 483 din Codul de procedură civilă, competența de soluționare a recursurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate în apel de către tribunale, în cauzele având ca obiect cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, ca urmare a pronunțării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, revine curților de apel.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

56. Prin raportul întocmit în conformitate cu prevederile art. 520 din Codul de procedură civilă s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unei chestiuni de drept.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

57. Procedura sesizării instanței supreme în vederea pronunțării asupra unor chestiuni de drept printr-o hotărâre prealabilă reprezintă o procedură nouă, preluată din dreptul francez, introdusă în sistemul de drept român prin actualul Cod de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, fiind reglementată în cartea a II-a — Procedura contencioasă, titlul III — Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare, capitolul II, art. 519—521 din Codul de procedură civilă.

58. Scopul acestei proceduri este crearea unui mecanism nou pentru uniformizarea practicii judiciare care să contribuie,

alături de recursul în interesul legii, la transformarea practicii judiciare românești într-una predictibilă, care să răspundă așteptărilor rezonabile ale justițabililor.

59. În analiza aspectelor generale de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie avute în vedere, pe lângă scopul instituirii acestui mecanism de unificare a practicii, rațiunea și fundamentul său.

60. Procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept esențiale și controversate.

61. Pentru ca mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă trebuie chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu.

62. Altfel spus, în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

63. Cu privire la problema de drept ce se cere a fi lămurită, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, așa cum a arătat chiar instanța de trimitere, aceasta a mai făcut obiectul analizei și cu prilejul altor sesizări, chiar dacă pe cale incidentală, în etapa verificării condițiilor de admisibilitate în sesizările respective.

64. Astfel, prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, nr. 6/2018 și nr. 37/2018, s-a constatat că prevederile art. 9 și, respectiv, cele ale art. 7 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 cuprind dispoziții legale derogatorii de la prevederile dreptului comun cuprinse în art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă numai în privința termenului de exercitare a apelului.

65. În paragraful 51 din Decizia nr. 6/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut în mod expres faptul că: „Fiind o normă cuprinsă într-o lege specială, ea este de strictă interpretare și aplicare. Prin urmare, nu ar putea fi interpretată în sensul derogării de la legea generală și în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului atunci când hotărârea pronunțată în faza judecării apelului ar fi susceptibilă de o astfel de cale de atac.”

66. În cazul analizat, titularul sesizării nu solicită de fapt interpretarea unor dispoziții legale care să comporte o reală dificultate, ci invocă necesitatea înlăturării unei pretense controversă ce ar rezulta din considerentele unor hotărâri pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunii referitoare la relevanța criteriului evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016.

67. Astfel, obiectul sesizării trimise de Curtea de Apel Oradea este formulat în următorii termeni: dacă, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului.

68. În încheierea de sesizare s-a arătat: „considerentele inserate în cuprinsul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017, pe de o parte, și al deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2018 și nr. 37/2018, pe de altă parte, întrețin controversa asupra chestiunii în discuție, existând riscul de a se genera practică neunitară”, dedusă din faptul că argumentele aduse în cuprinsul ultimelor două decizii ar putea fi aplicate prin

analogie și în cazul acțiunilor introduse în temeiul art. 8 din Legea nr. 77/2016.

69. Acțiunea ce a determinat prezenta sesizare are ca obiect constatarea stingerii obligațiilor născute dintr-un contract de credit și pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui imobil prin transmiterea dreptului de proprietate asupra acestuia de la reclamantul la pârâtă.

70. Temeiul de drept al cererii îl constituie art. 8 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

71. Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 61/2017 s-a stabilit că este inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept de către instanța de apel, într-o acțiune întemeiată pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016 al cărei obiect are o valoare de peste 1.000.000 lei, deoarece, în acest caz, instanța de apel, ca titular al sesizării, nu este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, câtă vreme hotărârea pronunțată de aceasta este supusă recursului, neîncadrându-se în niciuna dintre excepțiile de la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

72. Prin aceeași decizie s-a reținut și că în cauza respectivă nu se punea problema incidenței Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 a Curții Constituționale, prin care s-a constatat că sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 este neconstituțională, deoarece litigiul în cadrul căruia s-a formulat sesizarea nu făcea parte din categoria celor la care se referă sintagma a cărei neconstituționalitate a fost constatată, valoarea obiectului cererii fiind mai mare de 1.000.000 lei.

73. *Per a contrario*, în litigiile al căror obiect este sub pragul valoric de 1.000.000 lei, prezintă relevanță Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 a Curții Constituționale, prin care s-a constatat că sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 este neconstituțională.

74. Pe de altă parte, prin deciziile nr. 6/2018 și nr. 37/2018 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că, potrivit regulii generale cuprinse în art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârile date în apel sunt supuse recursului, cu excepțiile cuprinse în alin. (2) al aceluiași articol printre care nu se regăsesc hotărârile pronunțate în litigiile atribuite prin lege, în temeiul art. 94 pct. 3 din Codul de procedură civilă, în competența materială a judecătoriei în primă instanță. Cum excepțiile sunt de strictă interpretare, rezultă că astfel de hotărâri rămân supuse recursului.

75. Așadar, contrar celor susținute de instanța de sesizare, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că cele reținute în considerentele deciziilor nr. 61/2017, nr. 6/2018 și nr. 37/2018 nu sunt de natură să ducă la nașterea unei practici neunitare, câtă vreme toate duc la aceeași concluzie.

76. În cazul analizat, titularul sesizării urmărește, în realitate, ca Înalta Curte de Casație și Justiție să facă raționamentul judiciar, care este propriu judecătorului cauzei, și să aplice prin relaționare texte de lege clare, necontroversate la o situație de fapt dată.

77. Conform art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016, în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor [alin. (1)]. Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul [alin. (2)].

78. Conform art. 9, hotărârea pronunțată potrivit prevederilor art. 8 poate fi atacată cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare.

79. Cum aceste texte de lege au fost deja analizate și interpretate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce ar avea de făcut instanța de trimitere este doar să stabilească, prin recurgerea la regulile de interpretare general valabile, aplicabile în orice litigiu evaluabil în bani, în ce măsură hotărârea instanței de apel este sau nu susceptibilă de recurs. Raționamentul este oricum facilitat de pronunțarea deciziilor nr. 369 din 30 mai 2017 și nr. 874 din 18 decembrie 2018 ale Curții Constituționale.

80. Împrejurarea că, prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost modificat în sensul că „nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—j³), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile pronunțate în materia protecției consumatorilor, a asigurărilor, precum și în cele ce decurg din aplicarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor

asumate prin credite. De asemenea nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului” nu este de natură să influențeze considerațiile anterioare, față de dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă.

81. Prin urmare, rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând, în acest scop, mecanismele de interpretare a actelor normative, aprecierea în sensul că „instanța supremă nu a precizat în mod expres dacă această valoare a obligației de plată ce se solicită a fi stinsă are relevanță în aprecierea admisibilității căii de atac a recursului” neputându-și afla rostul în procedura declanșată prin încheierea Curții de Apel Oradea.

82. În considerarea argumentelor expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi valorificat atât timp cât legiuitorul a stabilit, prin condițiile restrictive de admisibilitate, rolul unificator al instituției juridice a hotărârii prealabile numai în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei veritabile probleme de drept, astfel încât sesizarea nu este admisibilă.

Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.419/187/C/2017-R, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept: „Dacă, în cazul acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 77/2016, prezintă relevanță criteriul evaluabil în bani al cererii în aprecierea posibilității exercitării recursului”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 11 martie 2019.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

